

Abstrakt

Parvovírus B19 je bežný ľudský patogén, ktorý typicky infikuje erytroidné progenitory a spôsobuje hematologické problémy ako sú najmä anémia a aplastická kríza. Klinická manifestácia pacienta najčastejšie závisí od jeho imunologického statusu. U imunokompromitovaných pacientov po transplantácií môže spôsobiť závažné klinické problémy. V tejto práci bolo testovaných viac ako 1500 vzoriek od 90 pacientov, ktorí v roku 2015 podstúpili HSCT, na prítomnosť PVB19. Práca popisuje incidenciu vírusu a zároveň dve typické obdobia nástupu infekcie u pacientov po transplantácií. Napriek tomu, že viaceré zdroje uvádzajú negatívny vplyv infekcie PVB19 na prežitie alogénneho štepu pacientov, táto práca toto tvrdenie nepotvrdila. Taktiež výsledky tejto práce naznačujú, že alogénny-štep nie je zdrojom transmisie, ale že sa jedná pravdepodobne o reaktiváciu po dlhodobej perzistentnej, prípadne latentnej, PVB19 infekcií.

PVB19 sa člení do 3 genotypov. Genotyp 1 je najrozšírenejší, genotyp 2 je za posledné 10-ročia v oblastiach Európy veľmi vzácny a genotyp 3 sa vyskytuje najmä v tropických lokalitách. Táto práca ako prvá popisuje rozloženie genotypov v Českej republike. Viac ako 130 vzoriek od 125 PVB19 pozitívnych pacientov, uskladnených vo FN Motol od roku 2004 do 2017, bolo genotypizovaných na základe analýzy NS1-VP1u regiónu. Až na 3 pacientov, kedy bol detekovaný vzácny genotyp 2 (2,4%) sa jednalo vždy o genotyp 1.

Kľúčové slová: parvovírus B19, anémia, alogénna HSCT, imunokompromitovaný pacient, incidencia, GVHD, genotyp